

14 Ιουνίου 2018

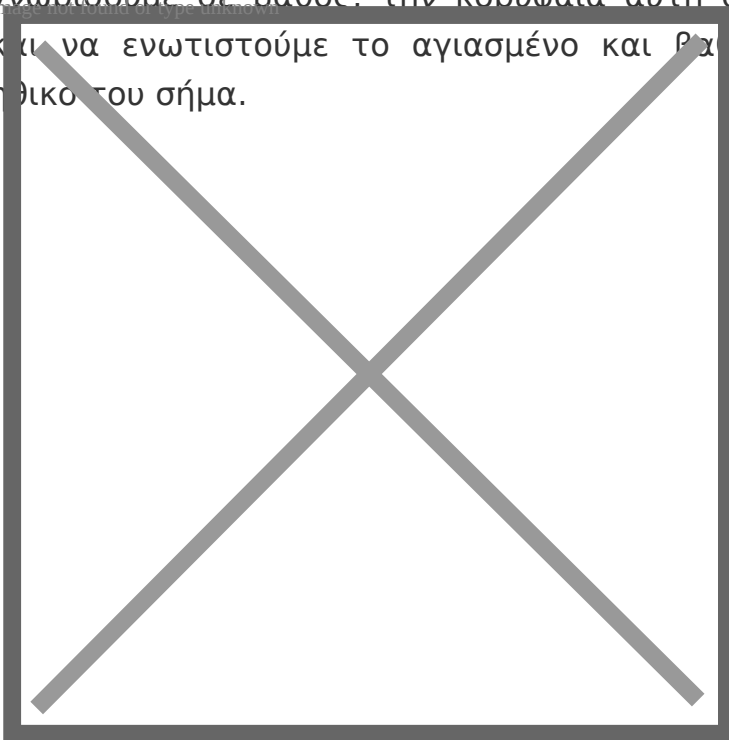
**Ως «καλός ποιμήν», πάσχιζε να θεραπεύσει τα
πάθη τους (Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, Α΄
Αναπληρωματικός Δημοτικός Σύμβουλος
Αθηναίων)**

/ Πεμπτουσία

Βιβλιοπαρουσίαση: Γέρων Ιωσήφ, Βατοπαιδινός (1.7.1921-1.7.2009)

Είναι αδιαμφισβήτητα δυσθεώρητο το εγχείρημα, να αποτυπώσει ένας συγγραφέας την βιογραφία, την μοναστική βιοτροπία, το πολυδύναμο θεολογικό, πνευματικό και πολιτισμικό σήμα, μιας εξέχουσας φυσιογνωμίας της ορθοδοξίας μας στον 20ο αιώνα, όπως αυτή του αοιδίμου Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπεδινού, που γαλουχήθηκε ανδρώθηκε μοναστικά, πλάι στην βιβλική μορφή του Άθω, τον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή. Αλλά έχοντας στην πνευματική φαρέτρα του, την μακρά επιτυχή άσκηση με την θεολογική γραμματεία, την πολυεδρική θεωρητική του αρματωσιά γύρω από τον ελληνικό και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό και προπαντός την θεία δίψα, να απονείμει μέσω του τιμητικού βιογραφικού του τόμου, τον οφειλόμενο φόρο τιμής, στον γέροντά του και μοναστικό καθοδηγητή του, ο ηθικά ευγενής αρχιμανδρίτης της Μονής Βατοπεδίου κ.κ. Εφραίμ, μας παραδίδει έναν ογκωδέστατο τόμο 500 σελίδων, για τον πολύπλευρο θεολογικά και πνευματικά βίο του Γέροντος Ιωσήφ, που εγγίζει τα όρια της μεγαλουργίας. Καρπός εξοντωτικής εργασίας, ανύσταγης προσπάθειας και προπαντός της ευλογίας του Χριστού μέσω της οποίας προασπίζεται άξια η μοναστική και εκκλησιαστική μνήμη και δίνεται η δυνατότητα σε εμάς τους αναγνώστες, να γνωρίσουμε σε βάθος, την κορυφαία αυτή φυσιογνωμία της αθωνικής πολιτείας και να ενωτιστούμε το αγιασμένο και θαύβληστο πνευματικό και μοναστικό, ηθικό του σήμα.

Ο αρχιμανδρίτης κ.κ. Εφραίμ,

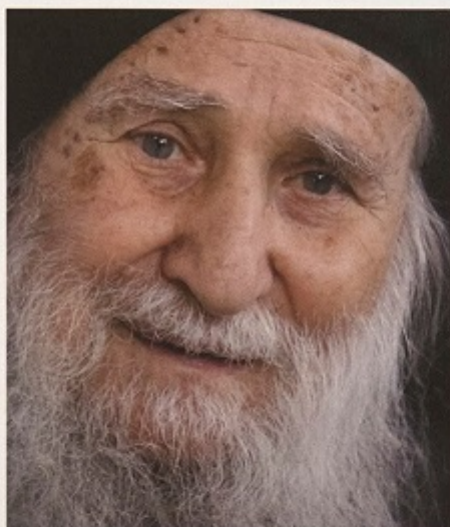
παρουσιάζει με παραστατική ενάργεια, την μακρά και πλατιά μοναστική και

πνευματική οδοιπορία του αλησμόνητου γέροντα της αθωνικής πολιτείας, στην οποία δεσπόζουν η παρουσία και ηθική συγκομιδή του στις Μονές Κουτλουμουσίου και Βατοπαιδίου, όπου και γίνεται πρότυπο του ασκητισμού και των παραδόσεων της υπακοής, της ησυχίας και των άλλων αντίστοιχων αρετών, «δι ών η μοναχική ζωή κοσμεύεται και κρατύνεται» όπως σημειώνει στον πρόλογο του βιβλίου, η εξοχότης του Οικουμενικού Πατριαρχικού θρόνου, Παναγιώτατος Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, τα κύρια βιογραφικά του στοιχεία, στα οποία προεξάρχει η θεία παρακίνησή του να ενταχθεί στον μοναχισμό, μέσα από την ηθική αντίστιξη μιας πολεμικής ταινίας βίας του 2ου παγκοσμίου πολέμου, που “τυχαία» θα παρακολουθήσει, την μακρά συνεργασία και καθοδήγησή του από τον Γέροντα Ιωσήφ για 28 και πλέον χρόνια, στην ευλογημένη από τον Θεό και την ελληνική ιστορία, της Ιεράς Βασιλικής, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Βατοπεδίου – που διατηρεί άφθιτο στην αχανή λεωφόρο του χρόνου, το πνευματικό φέγγος και θάμπος της βυζαντινής αυτοκρατορίας – και βεβαίως τις ατίμητες πνευματικές και μοναστικές παρακαταθήκες του απaráμιλλου Γέροντα της ορθοδοξίας και της αθωνικής πολιτείας.

ΑΡΧΙΜ. ΕΦΡΑΙΜ
ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΥ

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ

[1.7.1921 – 1.7.2009]

ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ
ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

Ο συγγραφέας τεχνουργεί το βιβλίο μέσα σε οκτώ μεστά και κατάφορτα σε πνευματικούς θησαυρούς κεφάλαια, μέσω των οποίων γίνεται και μια πολύ εύστοχη περιοδολόγηση της πολυκύμαντης πνευματικά ζωής του Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπεδινού. Ήτοι: (1-ο) Παιδικά και νεανικά χρόνια, (2) Μοναχική κλήση –

Στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, (3) Άγιον Όρος – Στην Μικρά Αγία Άννα, (4) Στην νέα σκήτη, (5) Επάνδρωση Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου, μετακίνηση στην Κύπρο, (6) Επιστροφή στο Άγιον Όρος, (7) Στη Ιερά Μονή Βατοπεδίου, (8) Η οσιακή κοίμησή του. Και έχουν τα εμπνευστικά και “ζεστά» αυτά βιογραφικά δοκίμια – που στην κυριολεξία δονούν καρδιές και συνεγείρουν συνειδήσεις – την επικουρία της γλαφυρής και πολυδύναμης εκφραστικά γλώσσας του κου Εφραίμ, που δεν στομώνει τον αναγνώστη και τον εξωθεί να διαβάσει απνευστί, την πανοραμική αυτή εργασία. Εμποτισμένα ακόμα με δροσερές μαρμαρυγές πολιτισμού, αλλά και με άλλες επίσης έξοχες λογοτεχνικές αρετές του καθηγούμενου της Μονής Βατοπεδίου, που καταδεικνύουν τις επίζηλες επιδόσεις του, στο δύσβατο πεδίο του γράφειν. Αλλά ας σταχυολογήσουμε ένα μικρό χωρίο του βιβλίου, που είναι αψευδής μάρτυρας της ηθικής του δύναμης και πνευματικής καλωσιάς και δη από το 3ο κεφάλαιο, σελ. 112 «Παράλληλα όμως ήταν και ιδιαίτερα αυστηρός – εννοεί τον βιογραφούμενο Γέροντα Ιωσήφ, ο συγγραφέας – όχι με τους υποτακτικούς του, αλλά με τα πάθη τους. Ως «καλός ποιμήν», πάσχιζε να θεραπεύσει τα πάθη τους ... Τα πάθη τους όπως αλλού ο ίδιος έλεγε, είναι «Ουράλια Όρη» και το θέλημα του ανθρώπου «τείχος χαλκούν», που χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό. Αυτά τα όρη και αυτά τα τείχη, δεν γκρεμίζονται με κολακείες και υποκρισίες, προϊόντα του ογδόου αιώνας, αλλά εκτός από την σκληρή άσκηση, μερικές φορές μέχρι θανάτου, με επιτιμήσεις και κανόνες».

Θερμά συγχαρητήρια στον συγγραφέα, καθηγούμενο της Ι.Μ. Βατοπεδίου κ.κ. Εφραίμ, για την έξοχη πνευματική σύνθεση που μας παραδίνει. Ένα βιβλίο, που δεν πρέπει να λείπει από την βιβλιοθήκη κανενός Έλληνα, που στα δροσερά νάματα της βρυσομάνας ηθικά ορθοδοξίας μας, αποζητά να αποδράσει, από την ηθικά πνιγηρή εποχή μας.